

Opracowano na podstawie t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 90, z 2020 r. poz. 695.

U S T A W A

z dnia 18 stycznia 1951 r.

o dniach wolnych od pracy

Art. 1. Dniami wolnymi od pracy są:

- 1) dni niżej wymienione:
 - a) 1 stycznia – Nowy Rok,
 - b) 6 stycznia – Święto Trzech Króli,
 - c) pierwszy dzień Wielkiej Nocy,
 - d) drugi dzień Wielkiej Nocy,
 - e) 1 maja – Święto Państwowe,
 - f) 3 maja – Święto Narodowe Trzeciego Maja,
 - g) pierwszy dzień Zielonych Świątek,
 - h) dzień Bożego Ciała,
 - i) 15 sierpnia – Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny,
 - j) 1 listopada – Wszystkich Świętych,
 - k) 11 listopada – Narodowe Święto Niepodległości,
 - l) 25 grudnia – pierwszy dzień Bożego Narodzenia,
 - m) 26 grudnia – drugi dzień Bożego Narodzenia;
- 2) niedziele.

Art. 1a. 1. W przypadku ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, dniem wolnym od pracy jest także dzień określony przez Prezesa Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, Prezes Rady Ministrów uwzględnia zapewnienie bezpieczeństwa zdrowotnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. Tracą moc wszystkie przepisy, regulujące sprawę dni wolnych od pracy odmiennie od przepisów niniejszej ustawy.

Art. 3. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim ministrom.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia¹⁾.

¹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 19 stycznia 1951 r.